

Številka: 452-62/2023/2

Naš znak:

Datum: 02.02.2023

Agencija za energijo izdaja na podlagi trinajstega odstavka 139. člena Zakona o oskrbi z električno energijo (Uradni list RS, št. 172/21) v zvezi s pritožbo, zoper sklep o zavržbi vloge za izdajo soglasja za priključitev za povečanje priključne moči št. z dne, ki jo je izdal distribucijski operater,, po pooblaščenih osebah in, zaposlenima pri, naslednjo

ODLOČBO

1. Pritožbi, **se ugotovi**. Sklep o zavržbi vloge za izdajo soglasja za priključitev za povečanje priključne moči št. z dne 13. 10. 2022 se odpravi ter se zadeva vrne organu prve stopnje v ponovno odločanje.
2. Posebni stroški v zvezi z izdajo te odločbe niso nastali.

Obrazložitev:

Distribucijski operater,, je po pooblaščenih osebah, zaposlenih pri (v nadaljevanju organ prve stopnje), v upravnem postopku na podlagi vloge, ki jo je podal (v nadaljevanju pritožnik), izdal Sklep o zavržbi št. z dne 13. 10. 2022 (v nadaljevanju sklep). Z navedenim sklepom je organ prve stopnje zavrgel vlogo za izdajo soglasja za priključitev za povečanje priključne moči na parceli št., k.o.

V zvezi z izdanim sklepom se je pritožnik z dopisom z dne 18. 10. 2022 pritožil, Agencija za energijo (v nadaljevanju organ druge stopnje) pa je 20. 1. 2023 od pooblaščenega izvajalca nalog distribucijskega operaterja,, prejela pritožbo in drugo spisno dokumentacijo. V pritožbi pritožnik navaja, da ima veljavno soglasje za priključitev št. z dne 4. 8. 2022 pod tehničnimi pogoji navedeno priključitev na TP, obstoječi priključek na naslovu pa je priključen na TP

Odločanje organa druge stopnje o pritožbi je urejeno v določbah Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, 175/20 – ZIUOPDVE in 3/22 – ZDeb, v nadaljevanju ZUP), in sicer v členih od 246 do 259. Organ druge stopnje v okviru formalnega preizkusa dopustnosti tega pritožbenega postopka v skladu s prvim odstavkom 246. člena ZUP ugotavlja, da je pritožba pritožnika dovoljena, pravočasna in vložena po upravičeni osebi.

Organ druge stopnje preizkusi odločbo v mejah pritožbenih navedb, po uradni dolžnosti pa mora preizkusiti, ali ni prišlo v postopku na prvi stopnji do bistvenih kršitev postopka in ali ni bil prekršen materialni zakon (drugi odstavek 247. člena ZUP).

Soglasje za priključitev na sistem ureja 139. člen Zakona o oskrbi z električno energijo (Uradni list RS, št. 172/21), ki določa, da mora potencialni uporabnik sistema za priključitev na prenosni ali distribucijski sistem pridobiti soglasje za priključitev. O izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča po javnem pooblastilu distribucijski operater z odločbo v upravnem postopku, s katero se določijo priključno mesto in pogoji za priključitev. Izdaja soglasja za priključitev se lahko zavrne iz razloga, če niso izpolnjeni predpisani pogoji za priključitev, če bi zaradi priključitve prišlo do večjih motenj v oskrbi ali če bi priključitev distribucijskemu operaterju povzročila nastanek nesorazmernih stroškov. Podrobnejše pogoje za soglasje za priključitev na sistem urejajo Sistemskih obratovalnih navodila za distribucijski sistem električne energije (Uradni list RS, št. 7/21).

Da bi organ druge stopnje lahko presojal pravilnost in zakonitost odločbe ali sklepa organa prve stopnje, morajo biti v njeni obrazložitvi natančno navedeni zakonsko dejansko stanje, vsa dejstva, ki so bila ugotovljena v postopku in so pomembna za zakonito in pravilno odločbo ali sklep, dokazi, ki utemeljujejo obstoj teh dejstev, in razlogi, ki so bili odločilni pri presoji dokazov. Odločbe ali sklepa se ne da preizkusiti v primeru, kadar je le ta tako pomanjkljiva, da ni mogoče presoditi, ali je zakonita, med drugim tudi takrat, kadar izdana odločba ali sklep nima obrazložitve ali bistvenih delov obrazložitve, pa bi jo po zakonu morala imeti, saj ni mogoče presoditi utemeljenosti izreka. Dejstvo, da se odločbe ne da preizkusiti, pa v vsakem primeru predstavlja bistveno kršitev pravil upravnega postopka po 7. točki drugega odstavka 237. člena ZUP, ki je razlog za odpravo izpodbijane odločbe.

Organ druge stopnje po proučitvi pritožbe in prejete dokumentacije organa prve stopnje, v predmetni zadevi ugotavlja, da organ prve stopnje ni popolno ugotovil dejanskega stanja, saj ni navedel vseh dejstev, pomembnih za izdajo sklepa, in ni navedel nobenih dokazov, na katere je oprl svojo odločitev, ki izhaja iz izreka sklepa. Posledično obrazložitev izpodbijanega sklepa ne vsebuje vseh predpisanih vsebin. ZUP namreč v 214. členu med drugim natančno določa, kaj obsega obrazložitev, in sicer obrazložitev zahtevkov strank in njihove navedbe o dejstvih; ugotovljeno dejansko stanje in dokaze, na katere je to oprto; razloge, odločilne za presojo posameznih dokazov; navedbo določb predpisov, na katere se opira upravni akt; razloge, ki glede na ugotovljeno dejansko stanje narekujejo takšno odločitev, in razloge, zaradi katerih ni bilo ugodeno kakšnemu zahtevku strank. Tako je treba tudi v sklepu navesti razloge in pravno podlago. Organ druge stopnje tako ugotavlja, da gre v predmetni zadevi za bistveno kršitev pravil postopka, pri kateri se sklep odpravi ne glede na to, ali bi kot tak lahko vplival na pravilnost odločitve. Te kršitve so določene, kot je že navedeno, v 237. členu ZUP, med katere med drugim spada tudi nezmožnost preizkusiti odločbo.

Zaradi navedenega organ druge stopnje skladno s tretjim odstavkom 251. člena ZUP izpodbijan sklep odpravlja in vrača zadevo organu prve stopnje v ponovni postopek skladno z načelom ekonomičnosti postopka. Po navedeni določbi ZUP je dolžan organ druge stopnje opozoriti organ prve stopnje, glede česa je treba dopolniti postopek, organ prve stopnje pa je na to stališče vezan in mora izdati novo odločbo. Ta se izda v ponovnem postopku po dopoljenem ugotovitvene postopku.

Organ prve stopnje je dolžan zadevo ponovno proučiti in jo dopolniti skladno z zgoraj navedenim, pri čemer mora obrazložiti zahtevek stranke, ugotoviti dejansko stanje ob upoštevanju izpolnjevanja procesnih predpostavk in v obrazložitvi odločbe jasno navesti ugotovljeno dejansko stanje in dokaze ter razloge, na katere je le-to oprto, navesti določbe predpisov, na katere se opira odločba, in razloge, ki glede na ugotovljeno dejansko stanje narekujejo takšno odločbo. Pri tem pa bo moral tudi ugotoviti obstoj morebitnih nesorazmernih stroškov in pritožnika z njimi seznaniti ter ga pozvati, da se izjasni, ali je sam pripravljen kriti nesorazmerne stroške.

Glede na obrazloženo in v skladu z 251. členom ZUP je organ druge stopnje odločil, kot izhaja iz 1. točke izreka te odločbe.

V postopku izdaje te odločbe posebni stroški niso nastali, zato je organ druge stopnje odločil, kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Zoper to odločbo ni rednega pravnega sredstva na podlagi prvega odstavka 418. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20, 158/20 – ZURE, 121/21 – ZSROVE, 172/21 – ZOEE, 204/21 – ZOP in 44/22 – ZOTDS), niti ni dovoljeno sprožiti upravnega spora na podlagi prvega odstavka 5. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 26/07 – skl. US, 119/08 – odl. US, 107/09 – odl. US, 62/10, 98 – odl. US, 109/12, 10/17 – ZPP-E).